

ODZVEN LETNIH ČASOV

GLASBENO VIZUALNO DOŽIVETJE

16. AVGUST 2026

DVOREC NOVO CELJE

19.00

MEZZOSOPRAN
JANJA TERŽAN

KLAVIR
NIKOLA VARŽIĆ

UMETNIŠKA ZASNOVA IN FOTOGRAFIJA
KAJA PIRTOVŠEK

MIND - Music Inspires New Directions /

Glasba navdihuje nove smeri združuje 18 mladih pevcev in pianistov iz Slovenije, Francije in Nemčije. Pod mentorstvom mednarodno uveljavljenih pevcev, pianistov in strokovnjakov z različnih področij omogoča, da udeleženci poglobljajo svoja znanja na področju samospeva, urijo svoje veščine, osvobajajo svojo ustvarjalnost, ustvarjajo lastne glasbene projekte, vstopajo na trg dela in gradijo mednarodno skupnost.

MIND organizirajo
Ateliers Misuk (Francija),
Kulturno umetniški zavod PerArtem (Slovenija)
in Liedfestival Sindelfingen (Nemčija),
sofinancira pa ga program Erasmus+ Evropske unije.

www.i-mind-europe.com

ODZVEN LETNIH ČASOV

PROGRAM

A. Lajovic (1878-1960): **Romanca** (J. Murn Aleksandrov)

F. Poulenc (1899-1963): **Les chemins de l'amour** (J. Anouilh)
(Poti ljubezni)

H. Wolf (1860-1903): **In dem Schatten meiner Locken** (P. Heyse), Spanisches Liederbuch, št. 2
(V senci mojih kodrov)

R. Schumann (1810-1856): **Abschied von der Welt** (M. Stuart), op. 135, št. 4
(Slovo od sveta)

G. Faure (1845-1924): **Après un reve** (R. Bussine), op. 7, št. 1
(Po sanjah)

S. Vovk (1989): **Lahko noč** (J. Murn Aleksandrov)

R. Schumann (1810-1856): **Er, der Herrlichste von allen** (A. von Chamisso), op. 42, št. 2
(On, najbolj božanski od vseh)

E. Satie (1866-1925): **Je te veux** (H. Pacory)
(Želim si te)

J. Pavčič (1870-1949): **Ciciban – Cicifuj** (O. Župančič)

C. Debussy (1862-1918): **Beau soir** (P. Bourget)
(Lep večer)

M. Kastelic (1994): **Ti meni svetlo sonce** (S. Gregorčič)

R. Simoniti (1914-1981): **Jasnina** (F. Bevk)

K. Franca (2000): **Krila** (F. Lainšček)

ODZVEN LETNIH ČASOV

Janja Teržan, mezzosopran

Nikola Varžić, klavir

Kaja Pirtovšek, fotografija in vizualna zasnova

Med študijem na Akademiji za glasbo v Ljubljani sta **mezzosopranistka Janja Teržan** in **pianist Nikola Varžić** izvajala širok repertoar, od renesanse in baroka do sodobne glasbe. Med študijem posameznih del sta začela posvečati več pozornosti glasbenim in harmoničnim transformacijam znotraj skladb, pa tudi celotnemu zvočnemu značaju glasbe. Osredotočila sta se na vsako skladbo, ki sta jo skupaj pripravila, in iskala povezave med njimi tako glasbeno kot skozi besedne poudarke. Med tem procesom sta prav tako raziskovala, kako so različni skladatelji uporabljali iste akorde in harmonske progresije za izražanje in ustvarjanje različnih razpoloženj in vzdušij. Skrbno sta preučila zvok vsake besede in način, kako se ta nanaša na glasbeno intonacijo in tempo, pa tudi harmonijo vsakega akorda, zapisanega v samospevih, pri čemer sta si prizadevala povezati vsako harmonično progresijo s čustvom ter prepoznati in osmisliti vsako harmonično spremembo.

Po izbiri del, ki so bila osnova njunega projekta, sta k sodelovanju povabila priznano **fotografinjo Kajo Pirtovšek**. Skozi združitev njene umetniške fotografije z njuno glasbo – prepleteno s premišljeno zasnovano in skrbno izbrano osvetlitvijo – bo občinstvo doživelo popolnoma poglobljen umetniški dogodek. Skupaj se bodo podali na raziskovanje čustev in zvokov, ki jih vzbuja vsak letni čas, skozi samospeve v različnih jezikih in skozi fotografski objektiv. Ideje so umetniki združili v **projekt z naslovom Odzven letnih časov**.

ODZVEN LETNIH ČASOV

Janja Teržan, mezzosopran

Mezzosopranistka Janja Teržan je svojo glasbeno pot začela z igranjem flavte. Po končani nižji glasbeni šoli v Žalcu se je vpisala na umetniško gimnazijo in srednjo glasbeno šolo v Velenju, kjer je maturirala iz flavte v razredu Špele Zamrnik. Prav tako je, kot dijakinja vzporednega izobraževanja, obiskovala program petje, ki ga je zaključila pri Janku Potočniku. Po zaključku srednje šole se je vpisala na Akademijo za glasbo v Ljubljani, kjer je pridobila naziva profesorica glasbe in diplomirana glasbenica pevka. Tam trenutno zaključuje magistrski študij petja v razredu doc. Nuške Drašček, prav tako pa na isti fakulteti zaključuje podiplomski študij glasbene pedagogike.

Kot solistka redno sodeluje v projektih na Akademiji za glasbo in izven nje. Izpopolnjevala se je pri Matjažu Robavsu, Ewi Biegas, Mareku Rzepki, Darji Švajger, Acu Biščeviču, Matjažu Stopinšku idr.

Spomladi leta 2025 je na odru ljubljanske Opere debitirala v operi C. Monteverdija L'Incoronazione di Poppea z vlogo Arnalte, od jeseni istega leta pa honorarno sodeluje z zborom SNG Opera in Balet Ljubljana. Prav tako občasno sodeluje z zborom Slovenske filharmonije.

Dejavna je tudi kot zborovodkinja. Več let je vodila Otroški pevski zbor Galicija, hkrati pa redno sodelovala z zbori v Savinjski dolini in širše kot pevska solistka, instrumentalistka in korepetitorica. Trenutno vodi Moški pevski zbor na Dobrni.

ODZVEN LETNIH ČASOV

Nikola Varžić, klavir

Nikola Varžić se je rodil v Osijeku na Hrvaškem. Po končani osnovni in srednji glasbeni šoli v Osijeku se je vpisal na Akademijo za glasbo v Ljubljani, smer sakralna glasba, kjer trenutno zaključuje 2. letnik magistrskega študija.

Je prejemnik številnih prvih nagrad in večkratni laureat na tekmovanjih v kategoriji komplementarni klavir, pod mentorstvom strokovne svetnice Marte Kržič. Poleg solističnega igranja se aktivno ukvarja s korepetiranjem in spremljavo pevcev na klavir, pri čemer je sodeloval z vsemi zbori Akademije za glasbo, ter številnimi drugimi zbori, med njimi zbor OŠ Poljane, OŠ Vič, GŠ Koper in GŠ Vič-Rudnik.

Sodeloval je s priznanimi solisti, kot so Gregor Ravnik, Matej Vovk, Gaja Sorč in Marko Erzar, ter z dirigenti Sebastjanom Vrhovnikom, Simonom Dvoršakom in Markom Vatovcem. Skupaj s saksofonistko Agato Živoder je prejel prvo nagrado na tekmovanju IMMCC Maribor 2023 v kategoriji Orgle+. Med njegove zadnje odrske izkušnje sodi korepetiranje izvedbe Mozartove opere La finta giardiniera v Kulturnem domu Mlin Radomlje, pod umetniškim vodstvom Alenke Slokar Bajc.

Poleg koncertne in operne dejavnosti poučuje na Glasbenem centru Edgar Willems in redno spremlja profesionalne pevce na klavirju, s čimer združuje pedagoško delo, korepeticije in solistično igranje, ter prispeva k razvoju mladih glasbenikov.

ODZVEN LETNIH ČASOV

Kaja Pirtovšek, fotografija in vizualna zasnova

Kaja Pirtovšek je diplomirana fotografinja, ki skozi fotografijo najraje raziskuje odnose med človekom, naravo, časom in minljivostjo. V svojem ustvarjanju povezuje dokumentarni pogled z likovnim pristopom, pri čemer jo posebej zanimajo simbolika in pripovedna moč fotografskega medija.

Že v času študija fotografije na VIST-u se je intenzivneje posvečala avtorskim projektom, v katerih je raziskovala fotografijo kot izrazno in umetniško sredstvo. Eden od vidnejših projektov iz tega obdobja je bil Poslednji dih, fotografski cikel, ki je bil predstavljen tudi v galeriji Zuccato v Poreču ter v več drugih galerijah po Sloveniji.

Po zaključku študija je avtorsko ustvarjanje za nekaj časa umaknila iz ospredja in se posvetila predvsem ustvarjanju vizualnih zgodb za naročnike na področju portretne in poročne fotografije. Ob tem je svoje znanje in izkušnje prenašala tudi kot mentorica srednješolcem, ki so pri njej opravljali prakso. V okviru tega je zasnovala in vodila več fotografskih projektov ter razstav, ki so pri obiskovalcih naletele na izjemno pozitiven odziv.

Po obdobju osebne in ustvarjalne preobrazbe se na umetniško sceno vrača s projektom Odzven letnih časov, ki predstavlja njeno ponovno posvetitev avtorski fotografiji.

ODZVEN LETNIH ČASOV

Odzven letnih časov je glasbeno-fotografski performans, ki skozi **preplet samospeva in fotografije** raziskuje minevanje časa, cikličnost narave ter sledi, ki jih življenjski ritmi puščajo v človeku.

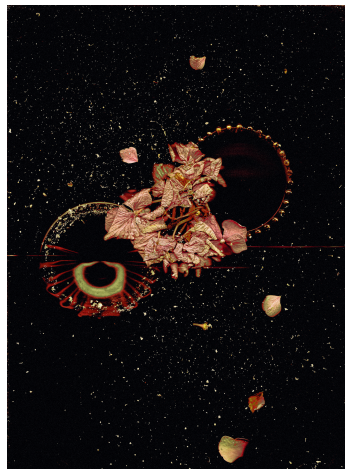
Osrednji del projekta predstavlja glasbeni izraz mezzosopranistke Janje Teržan ter pianista Nikole Varžiča in cikel trinajstih fotografij avtorice Kaje Pirtovšek, ki skozi podobe različnih letnih obdobj ne pripovedujejo zgolj o naravi, temveč o človekovih notranjih pokrajinah. **Doživetje ni le prikaz časa, temveč odsev spominov, občutij in nevidnih procesov, ki se odvijajo v vsakem posamezniku.**

V performansu fotografije zaživijo v obliki svetlobnih projekcij in printa na tekstil. **Glasba fotografij ne spremlja, temveč z njimi vzpostavlja pomemben dialog.** Skupaj ustvarjata novo pripoved, v kateri se **vizualni in zvočni svet prepletata v enotno umetniško izkušnjo.**

Sodelovanje med glasom, klavirjem in fotografijo odpira prostor za drugačno doživljanje umetnosti – takšno, kjer podobe niso le videne, temveč začutene, glasba pa ne le slišana, temveč doživeta kot podaljšek vizualne zgodbe.

Odzven letnih časov je povabilo k ustavitvi in opazovanju minljivih trenutkov – tistih, ki oblikujejo naravo okoli nas in človeka v nas samih.

JESEN

Kaja Pirtovšek

Po vrsti: september, oktober in november, iz cikla Odzven letnih časov
avtorska fotografska tehnika, scanografija
2026

A. Lajovic (1878-1960): Romanca (J. Murn Aleksandrov)

Semeniščnik mlad s kitaro poje,
Bogu daje hvalo noč in dan.
S stene sveta Magdalena v žarkih
večnega plamena gleda nanj.
Zunaj, v senčnatih vrhovih, jesen
ob prijetnih dnovih mu šumi.
Tam v daljavi, čez poljane,
kjer se komaj bilka zgane, ptič leti . . .
A jesena ne posluša,
ne želi daljave duša mu zaman.
Harmonije duš brezimne Bogu
poje večne himne noč in dan.

F. Poulenc (1899-1963): Les chemins de l'amour (J. Anouilh)
(Poti ljubezni)

Les chemins qui vont à la mer
Ont gardé de notre passage,

Des fleurs effeuillées
Et l'écho sous leurs arbres
De nos deux rires clairs.
Hélas! des jours de bonheur,
Radiéuses joies envolées,
Je vais sans retrouver traces
Dans mon cœur.

Chemins de mon amour,
Je vous cherche toujours,
Chemins perdus, vous n'êtes plus
Et vos échos sont sourds.
Chemins du désespoir,
Chemins du souvenir,
Chemins du premier jour,
Divins chemins d'amour.

Si je dois l'oublier un jour,
La vie effaçant toute chose,
Je veut, dans mon cœur, qu'un souvenir repose,
Plus fort que l'autre amour.

Le souvenir du chemin,
Où tremblante et toute éperdue,
Un jour j'ai senti sur moi
Brûler tes mains.

Poti, ki vodijo k morju,
so naju varovale pred tem, da bi hodila drug
mimo drugega,
rože z odpadlimi cvetnimi listi
in odmev pod drevesi
najinih dveh jasnih smehov.
Žal! Dnevi sreče,
sijajne radosti, so odleteli,
grem brez sledi
v svojem srcu.

Poti moje ljubezni,
še vedno vas iščem.
Izgubljene poti, ni vas več
in vaši odmevi so oglušeli.
Poti obupa,
poti spomina,
poti prvega dne,
božanske poti ljubezni.

Če ga bom nekega dne pozabila,
ko bo življenje izbrisalo vse,
želim, da v mojem srcu ostane spomin,

močnejši od katere koli druge ljubezni.
Spomin na pot,
kjer sem, tresoča se in povsem zmedena,
nekega dne na sebi čutila
njegove goreče roke.

**H. Wolf (1860-1903): In dem Schatten meiner Locken (P. Heyse),
Spanisches Liederbuch, št. 2
(V senci mojih kodrov)**

In dem Schatten meiner Locken
Schief mir mein Geliebter ein.
Weck' ich ihn nun auf? – Ach nein!

Sorglich strahlt' ich meine krausen
Locken täglich in der Frühe,
Doch umsonst ist meine Mühe,
Weil die Winde sie zerzausen.
Lockenschatten, Windessausen
Schlieferten den Liebsten ein.
Weck' ich ihn nun auf? – Ach nein!

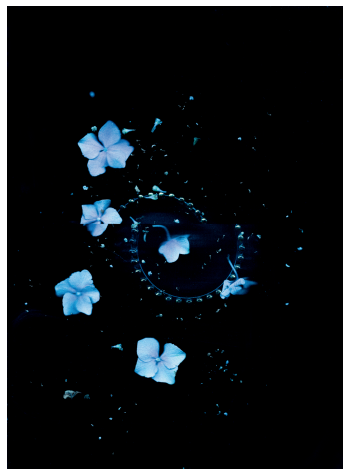
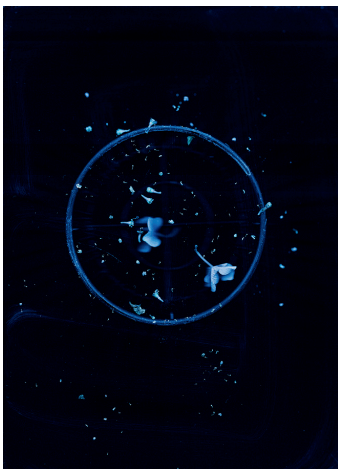
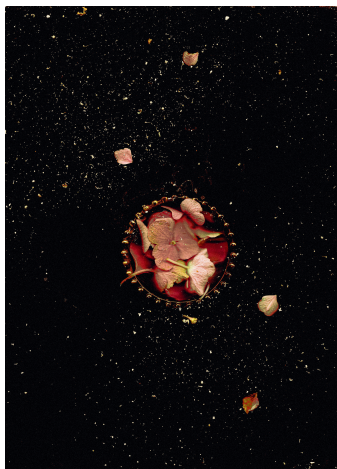
Hören muß ich, wie ihn gräme,
Daß er schmachtet schon so lange,
Daß ihm Leben geb' und nehme
Diese meine braune Wange,
Und er nennt mich seine Schlange,
Und doch schlief er bei mir ein.
Weck' ich ihn nun auf? – Ach nein!

V senci mojih kodrov
zaspi moj ljubi.
Naj ga zdaj zbudim? - Oh ne!

Previdno božam svoje lase,
ki jih kodram vsako jutro.
Toda moj trud je zaman,
ker jih kuštrajo vetrovi.
Zvite sence, hitri vetrovi,
uspavajte ljubljenega.
Naj ga zdaj zbudim? - Oh ne!

Slišati moram, kako žaluje,
da se mu že tako dolgo slabo piše,
da življenje daje in jemlje.
Ta moja rjava lica,
in on me imenuje kača,
a vendar je zaspal z mano.
Naj ga zdaj zbudim? - Oh ne!

ZIMA

Kaja Pirtovšek

Po vrsti: december, januar, februar, iz cikla Odzven letnih časov

avtorska fotografska tehnika, scanografija

2026

R. Schumann (1810-1856):

**Abschied von der Welt (M. Stuart), op. 135, št. 4
(Slovo od sveta)**

Was nützt die mir noch zugemess'ne Zeit?
Mein Herz erstarb für irdisches Begehren,
Nur Leiden soll mein Schatten nicht entbehren,
Mir blieb allein die Todesfreudigkeit.

Ihr, meine Feinde, lasst von eurem Neid:
Mein Herz ist abgewandt der Hoheit Ehren,
Des Schmerzes Uebermaß wird mich verzehren,
Bald geht mit mir zu Grabe Haß und Streit.

Ihr Freunde, die ihr mein gedenkt in Liebe,
Erwägt und glaubt, daß ohne Kraft und Glück
Kein gutes Werk mir zu vollenden bliebe.

So wünscht mir bess're Tage nicht zurück,
Und weil ich schwer gestrafet ward hienieden,
Erfleht mir meinen Theil am ew'gen Frieden.

Čemu koristi čas, ki mi je še dodeljen?
Moje srce je umrlo za zemeljske želje,
le trpljenja mi senca ne bo prizanesla,
le veselje smrti mi je ostalo.

Vi, moji sovražniki, opustite svojo zavist:
moje srce se je odvrnilo od slave,
pretirana žalost me bo pogoltnila,
kmalu z mano v grob odideta sovražstvo in prepir.

Prijatelji, ki se me spominjate v ljubezni,
upoštevajte in verjemite, da brez moči in sreče
ne bi mogla dokončati nobenega dobrega dela.

Zato si ne želim, da bi se vrnili boljši časi,
in ker sem bila tukaj hudo kaznovana,
prosite zame del večnega miru.

**G. Faure (1845-1924): Après un reve (R. Bussine), op. 7, št. 1
(Po sanjah)**

Dans un sommeil que charmaient ton image
Je rêvais le bonheur, ardent mirage,
Tes yeux étaient plus doux, ta voix pure et sonore,
Tu rayonnais comme un ciel éclairé par l'aurore ;

Tu m'appelais et je quittais la terre
Pour m'enfuir avec toi vers la lumière,
Les cieux pour nous entr'ouvraient leurs nues,
Splendeurs inconnues, lueurs divines entrevues.

Hélas ! Hélas ! triste réveil des songes
Je t'appelle, ô nuit, rends-moi tes mensonges,
Reviens, reviens radieuse,
Reviens ô nuit mystérieuse !

V spanju očarana od tvoje podobe
sem sanjala o sreči, gorečem prividu.
Tvoje oči so bile mehkejše, tvoj glas čist in zvočen.
Sijal si kakor nebo, osvetljeno z zoro;

Poklical si me in zapustila sem zemljo,
da bi s teboj zbežala proti svetlobi.
Nebesa so za naju odprla svoje oblake,
neznani sijaji, utrinki božanske svetlobe.

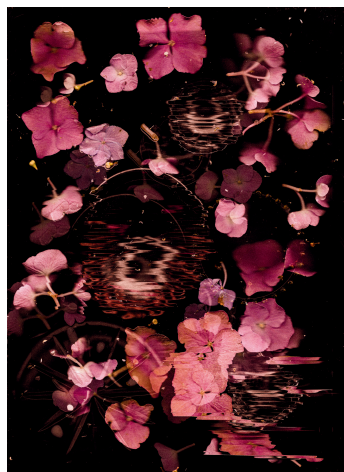
Žal! Žal! Žalostno prebujanje iz sanj.
Kličem te, o noč, vrni mi svoje laži,
vrni se, vrni se sijoča,
vrni se, o skrivnostna noč!

S. Vovk (1989): Lahko noč (J. Murn Aleksandrov)

Molk po ulicah je mestnih,
tožna okna v noč strme,
le na nebu, na polnočnem,
vozi luna se molče.

Veličastno in mogočno,
kot da polna je zlata,
mimo plove reka silna,
vetrc "lahko noč" pihlja.

POMLAD

Kaja Pirtovšek

Po vrsti: marec, april, maj, iz cikla Odzven letnih časov
avtorska fotografska tehnika, scanografija
2026

POMLAD

R. Schumann (1810-1856):

Er, der Herrlichste von allen (A. von Chamisso), op. 42, št. 2

(On, najbolj božanski od vseh)

Er, der Herrlichste von allen,
Wie so milde, wie so gut!
Holde Lippen, klares Auge,
heller Sinn und fester Mut.

On, najbolj božanski od vseh,
kako nežen, kako dober!
Sladke ustnice, jasne oči,
bister um in neomajna hrabrost.

So wie dort in blauer Tiefe,
hell und herrlich, jener Stern,
also er an meinem Himmel,
hell und herrlich, hehr und fern.

Kakor tam v modrih globinah,
svetla in slavna, ta zvezda,
tako je on na mojem nebu,
svetel in božanski, vzvišen in oddaljen.

Wandle, wandle deine Bahnen;
nur betrachten deinen Schein,
nur in Demut ihn betrachten,
selig nur und traurig sein!

Tavaj, tavaj po svojih poteh;
le premišluj o svojem sijaju,
le premišluj o njem v ponižnosti,
bodi le blagoslovljen in žalosten!

Höre nicht mein stilles Beten,
deinem Glücke nur geweiht;
darfst mich niedre Magd nicht kennen,
hoher Stern der Herrlichkeit!

Ne poslušaj moje tihe molitve,
posvečene le tvoji sreči;
morda me, ponižne služabnice, ne poznaš,
visoka zvezda slave!

Nur die Würdigste von allen
darf beglücken deine Wahl,
und ich will die Hohe segnen,
viele tausendmal.

Le najbolj vreden od vseh
naj blagoslovi tvojo izbiro,
in jaz bom blagoslovila vzvišenega,
mnogo tisočkrat.

Will mich freuen dann und weinen,
selig, selig bin ich dann;
sollte mir das Herz auch brechen,
brich, o Herz, was liegt daran?

Takrat se bom veselila in jokala,
blagoslovljena, blažena bom takrat;
če se mi srce zlomi,
zlomi se, o srce, je to sploh pomembno?

Er, der Herrlichste von allen,
Wie so milde, wie so gut!
Holde Lippen, klares Auge,
heller Sinn und fester Mut.

On, najbolj božanski od vseh,
kako nežen, kako dober!
Sladke ustnice, jasne oči,
bister um in neomajna hrabrost.

POMLAD

E. Satie (1866-1925): Je te veux (H. Pacory) (Želim si te)

J'ai compris ta détresse,
Cher amoureux,
Et je cède à tes vœux:
Fais de moi ta maîtresse.
Loin de nous la sagesse,
Plus de tristesse,
J'aspire à l'instant précieux
Où nous serons heureux:
Je te veux.

Je n'ai pas de regrets,
Et je n'ai qu'une envie:
Près de toi, là, tout près,
Vivre toute ma vie.
Que mon cœur soit le tien
Et ta lèvre la mienne,
Que ton corps soit le mien,
Et que toute ma chair soit tienne.

Oui, je vois dans tes yeux
La divine promesse
Que ton cœur amoureux
Vient chercher ma caresse.
Enlacés pour toujours,
Brûlés des mêmes flammes,
Dans des rêves d'amours,
Nous échangerons nos deux âmes.

Razumem tvojo stisko,
dragi ljubimec,
in se prepuščam tvojim željam:
naredi me za svojo ljubico.
Modrost je daleč od naju,
nič več žalosti,
hrepenim po dragocenem trenutku,
ko bova srečna:
Želim si te.

Ne obžalujem
in imam samo eno željo:
Blizu tebe, tam, tako blizu,
da živim vse svoje življenje.
Naj bo moje srce tvoje
in tvoje ustnice moje,
naj bo tvoje telo moje,
in naj bo vse moje meso tvoje.

Da, v tvojih očeh vidim
božansko obljubo,
da tvoje ljubeče srce
prihaja iskat moje božanje.
Prepleteno za vedno,
goreče prežeto z isto željo.
V sanjah o ljubezni
zamenjala bova najini duši.

POMLAD

J. Pavčič (1870-1949): Ciciban – Cicifuj (O. Župančič)

Ciciban teče v zeleni dan;
ptičica znanka v goščavi
vsak dan lepo ga pozdravi:
“Ciciban, Ciciban, Cicifuj,
Ciciban, dober dan.”

Ciciban, kaj pa je danes, čuj!
Kaj ti to ptička prepreva?
Po vsej dobravi odmeva:
“Cicifuj, Cicifuj, Cicifuj,
Cicifuj, fej in fuj!”

Ciciban misli: “Zakaj Cicifuj?”
Takrat si roke zagleda,
pa se domisli:
“Seveda. Danes se nisem umil še,
fej, fuj, danes sem res Cicifuj!”

Bister potoček se vije čez plan,
preko kremenov se lije;
Ciciban v njem se umije,
ptička zapoje spet:
“Ciciban, Ciciban, dober dan!”

POLETJE

Kaja Pirtovšek

Po vrsti: junij, julij, avgust, iz cikla Odzven letnih časov
avtorska fotografska tehnika, scanografija
2026

C. Debussy (1862-1918): Beau soir (P. Bourget) (Lep večer)

Lorsque au soleil couchant les rivières sont roses,
Et qu'un tiède frisson court sur les champs de blé,
Un conseil d'être heureux semble sortir des choses
Et monter vers le cœur troublé;

Un conseil de goûter le charme d'être au monde
Cependant qu'on est jeune et que le soir est beau,
Car nous nous en allons, comme s'en va cette onde:
Elle à la mer—nous au tombeau!

Ko so reke ob sončnem zahodu rožnate
in topel vetrič pihlja čez pšenična polja,
se zdi, da prinaša nasvet za srečo
in se dviga do nemirnega srca;

Beseda nasveta, da uživamo v čaru bivanja na svetu,
dokler je človek mlad in je večer lep,
kajti odhajamo, kakor odhaja ta val:
On v morje - mi v grob!

POLETJE

M. Kastelic (1994): Ti meni svetlo sonce (S. Gregorčič)

Ti meni svetlo sonce,
a jaz sem mesec tvoj,
od tebe luč dobivam,
od tebe ogenj svoj.

Ko tvoja luč mi sije,
svetal mi je obraz,
ko žar mi tvoj zatone,
obda me mrak in mraz.

Za tabo vedno vije
se misli mojih poti,
začaran duh spremljuje
te vedno in povsod!

Neznanska moč me vleče
do tebe, sladka stvar -
doseči pa ne morem
nikdar te, oh, nikdar!

POLETJE

R. Simoniti (1914-1981): Jasnina (F. Bevk)

Nebo je globlje, ko oči,
srce je polno melodij.

Živo se sveti tvoj obraz;
in luč si ti in luč sem jaz.

In vetra ni, šepeta ni,
le žar srca, lesket oči.

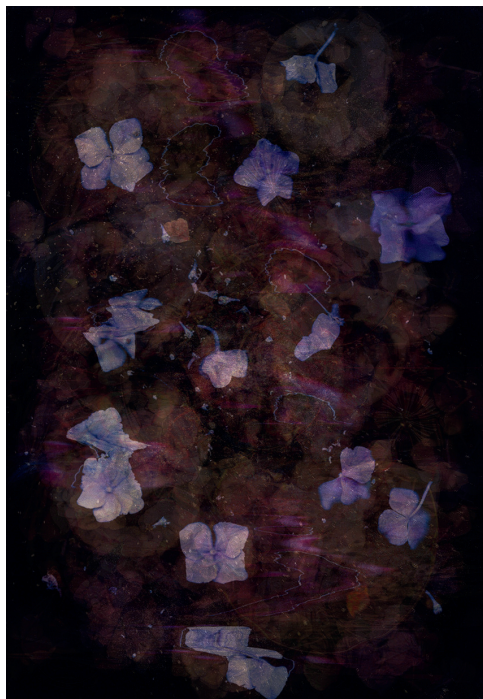
FINALE

K. Franca (2000): Krila (F. Lainšček)

Ne vem, kje je meja,
me tudi ne briga.
Pa kakšna je mera?
Lahko je kar figa.

Ni mi mar za norme
in vsa ta pravila.
Ničesar ne rabim,
želim si le krila.

Letela bom po svoje
svobodna, kot ptica.
Ne bo več dosegla
me vaša resnica.

Kaja Pirtovšek
Leto, iz cikla Odzven letnih časov
avtorska fotografska tehnika, scanografija
2026

ZAHVALA

Iskreno se zahvaljujemo vsem, ki so s svojim znanjem, časom in predanostjo soustvarili umetniški večer Odzven letnih časov.

Gregorju Pirtovšku za podporo ter tehnično izvedbo fotografskega performansa.

Maši Božič za odrsko interpretacijo s katero je fotografijam vdihnila novo dimenzijo.

Roku Teržanu za oblikovanje svetlobe ter zvočne učinke, ki so soustvarili atmosfero performansa.

Nastji Močnik Petek in **Urošu Goveku** iz ZKŠT Žalec za posluh in podporo pri izvedbi projekta.

Nejcu Lavrenčiču ter celotni ekipi mednarodnega projekta **MIND – Music Inspires New Directions** za izjemno priložnost, zaupanje in podporo pri nastanku projekta.

HVALA tudi vsem, ki ste s svojo prisotnostjo postali del zgodbe Odzvena letnih časov.

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

